

Beste Peru-gangers en alle meelezers.

Dit verslag van ons bezoek aan San Rafael schrijf ik allereerst aan degenen, die in 2011 naar Peru zijn geweest en een bijzondere tijd in deze gemeente hebben meegemaakt.

Maar het is natuurlijk ook heel goed om het in breder kring te delen.

Wij, Maarten en Arine, ds. Agripino, Carien en Brand Jan, maakten op vrijdag jl. de reis naar San Rafael. De bedoeling was een ontmoeting met een deel van de gemeente, maar helaas kon dat niet op deze dag, omdat de hele gemeenschap in vergadering bijeen was, enkele kilometers van San Rafael, omdat de overheid plannen heeft aan een maatschappij de ontginning te geven van het goud, dat in de bergen boven San Rafael, in het erts zit. Dit wordt dan gewonnen door middel van het inspuiten van zwaar chemische vloeistoffen, die het goud eerst oplossen en dan na opvang weer wordt ingedikt tot goud. Dit betekent een zware aanslag op de vruchtbaarheid van de grond en de gezondheid van de mensen. Zelf krijgen zij niets van hetgeen gewonnen wordt. Daarom was de nood aan de man en kwam de hele vergadering in grote ernst en gespannenheid samen.

Marino heeft die dag de vergadering verlaten om ons te ontmoeten en onze gastheer te zijn. Hij bracht de hartelijke groeten aan ons over en verontschuldigde 1000 x de gemeente. Het kon niet anders.

Dit neemt niet weg, dat ik jullie wel het een ander kan laten zien van wat er van San Rafael geworden is.

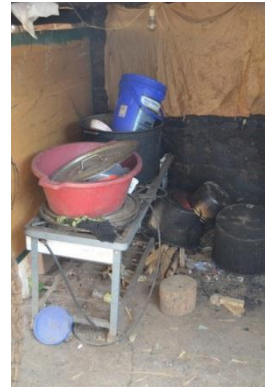
Allereerst ging wij ds. Agripino ophalen in Ayacucho. Hij woont en werkt onder de kerk waar hij ook preekt, met een speciale zorg voor de gemeente in San Rafael. Hier zie de kerk en ds. Agripino

Op weg naar San Rafael ontmoetten wij een meisje dat op het zwijn moest passen. Zij wilde best even poseren voor een foto. In San Rafael troffen wij een groep kinderen aan, die jullie mogelijk herkennen van de kinderclubs. Twee meisjes, die wij bij de kerk spraken, konden in snel tempo jullie namen opnoemen. Dat toont wel aan welke plek jullie in hun hart hebben.

Broeder Marino kwam hijgend aanrennen om ons te begroeten en ons van de verplichting van de samenleving op de hoogte te stellen. Met liefde en dankbaarheid nam hij ons mee en mochten wij alles bekijken. Allereerst zagen wij jullie douches – het oranje papier met Holanda er nog op. Vervolgens jullie eetzaal (de tafel door Gerard gemaakt – de achterste – werd met name genoemd en genoemd), keuken en de slaappleats (van de jongens in de oude kerkzaal). De grote pan en het servies staan te wachten op jullie volgende bezoek. Ook het toiletgebouw is nog volledig in stand, inclusief het verzoek hier zittend gebruik van te maken. Je zou haast zeggen dat er nog een ‘Hierdense lucht’ te vernemen was.

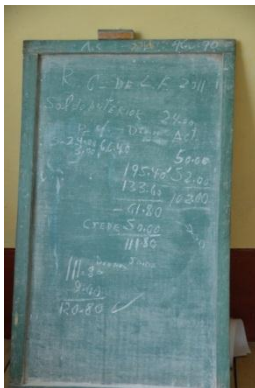
Vervolgens werden wij meegenomen naar de nieuw gebouwde kerkzaal, waar jullie een prachtige bijdrage aan hebben geleverd. De muren zijn mooi glad gepleisterd, de ramen en de deuren zitten erin. Op het dak maken ze nog een afwateringsstructuur d.m.v. een muurtje en in de komende tijd zal de trap en de waranda worden aangebracht. Nu kwamen wij er via een trap en wat zwiepende planken. Bij de ingang had ik een ontroerend gesprek met Marino en Agripino, vertaald door Maarten en Agripino. Nederlands, Spaans, Quechua. En weer terug. Marino had de tranen in zijn ogen toen hij vertelde wat jullie als groep hebben betekend voor deze gemeente en hun kinderen. Elke dinsdag worden al jullie namen genoemd in de voorbede! Ik heb aan hen verteld over jullie verslag, dat wij in de gemeente hebben gezien en gehoord in de diensten en daarna. Thuis had ik via Maarten en Arine de tassen al gekregen voor collega Meijvogel en mij met onze namen erin geborduurd. Dirk en Brand Jan. Voor het gemak spraken wij over Dirk en Jan (Gan). Hier kreeg ik de gelegenheid hen er hartelijk voor te bedanken.

Rest mij te zeggen dat ik dankbaar ben geen last van hoogtevrees te hebben.

In de kerkzaal beneden ging ons gesprek verder. Een foto van de Perugroep werd door Maarten overhandigd aan Marino. Vol tederheid nam hij die in ontvangst. Ontroerend om te zien hoe hij die vervolgens in de kanselbijbel legde. In de wekelijkse gebeden voor jullie zal hij goede dienst bewijzen om de onderlinge band met hart en ziel te dragen in de Heere Jezus Christus.

Op het bord zie je de jaaropbrengst van het hele jaar. Het bedrag is bijna 112 sol. Dat geeft de geringe financiële draagkracht wel heel duidelijk weer. Dit onderstreept nogmaals de grote betekenis van jullie bijdrage. Allereerst jullie persoonlijke aanwezigheid! Dat is met geen goud te betalen. In de context van de dreigende goudwinning is dit wel een heel bijzonder beeld. Jullie persoonlijke aanwezigheid is geestelijk goud voor hen geweest, wat aan de gemeente en de kinderen ten volle ten goede is gekomen. Het geld dat jullie hebben verzameld en meegebracht heeft een diepe geestelijke geladenheid gekregen en daarin ook een grote financiële betekenis. Het is in een heel bijzondere betekenis 'levend geld' voor hen.

Jullie zullen begrijpen, dat het voor ons een onvergetelijke ontmoeting is geweest. Graag geef ik jullie daarvan deze impressie. Het is slechts een impressie, want wij mogen en moeten er met elkaar nog veel meer over spreken. Wij namen afscheid met de rijke belofte van Christus, dat Hij Zijn gemeente bouwt en onderhoudt. Altijd!

Op de terugweg keken wij nog een keer naar de berg waarin de gouderts verborgen zit. Een goudader zou de bevolking zelf hebben kunnen delven en aan de gemeenschap ten goede laten komen. Dit erts moet eenvoudig blijven zitten tot de bevolking in staat is het op

een milieuvriendelijke wijze zelf te delven. De huidige methode tot winning is verwoestend voor de schepping en de samenleving van San Rafael en omliggende plaatsen. Laten wij met hen bidden, dat deze vernietigende onderneming door staat en bedrijf niet door zal gaan. Opdat het geestelijke goud van het Evangelie ontvangen mag worden en uitgedragen aan gezonde mensen, die mogen leven van gezond voedsel, dat God hen geeft.

Tenslotte, door Maarten, Arine en de kerk is heel veel voorbereiding gestoken in het project. Allereerst om vertrouwen te winnen van de bevolking, maar ook een investering om de groep van de 17 Peru-gangers een veilige plaats te geven. Zelfs een bus met chauffeur kon worden gerealiseerd. Een optimale mogelijkheid tot wederkerig dienstbetoon is gerealiseerd. Het draagt vruchten. Alles is gezegend. Dat hebben wij ook vandaag weer ervaren. Met Paulus mag worden gezegd, dat onze arbeid niet leeg, niet ijdel is in de Heere.

Met een broederlijke groet van ons allen.

Marino en Agripino,

Maarten en Arine,

Carien en Brand Jan